

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2020.207

C2020.207

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE

voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2020.207 van:

A., wonende te B., appellante, klaagster in eerste aanleg,
gemachtigde: C., verbonden aan D. te E.,
tegen

O., klinisch geriater en internist, destijds werkzaam te G.,
verweerster in beide instanties, gemachtigde: mr. P. Dalhuisen, verbonden aan het P.
te G..

1. Verloop van de procedure

A. – hierna klaagster – heeft op 14 oktober 2019 bij het Regionaal Tuchtcollege in Zwolle tegen O. – hierna de klinisch geriater en internist – een klacht ingediend. Bij beslissing van 23 juli 2020, onder nummer 224/2019, heeft dat college de klacht kennelijk ongegrond verklaard. Klaagster is van die beslissing op tijd in beroep gekomen. De klinisch geriater en internist heeft een verweerschrift in beroep ingediend. Op 19 september 2022 heeft klaagster ten kantore van het Centraal Tuchtcollege inzage gehad in het dossier. Op die datum heeft klaagster nog nadere stukken ingediend (geluidsdragers met transcripties).

Op 4 oktober 2022 heeft het Centraal Tuchtcollege nog een brief en twee snelhechters met bijlagen ontvangen van klaagster (brief d.d. 4 oktober 2022 met bijlagen).

De zaak is op de zitting van het Centraal Tuchtcollege van 19 oktober 2022 tegelijk behandeld met de zaken C2020.206 en C2020.208 tot en met C2020.210. De zaken zijn niet gevoegd. Op deze zitting zijn in totaal acht klachten van klaagster behandeld die allemaal te maken hebben met de zorg voor haar inmiddels overleden moeder. Die zaken in beroep zijn bekend onder de zaaknummers: C2020.206 tot en met C2020.213. Op deze beroepen wordt afzonderlijk beslist.

Op de zitting is verschenen klaagster, bijgestaan door C.. Mr. Dalhuisen heeft het Centraal Tuchtcollege laten weten dat de klinisch geriater en internist wegens persoonlijke omstandigheden niet in staat is bij de zitting aanwezig te zijn. Mr. Dalhuisen is namens haar verschenen. Partijen hebben hun standpunten nader toegelicht. De heer C. en mr. Dalhuisen hebben dat gedaan aan de hand van spreekantekeningen die zij aan het Centraal Tuchtcollege en aan de wederpartij hebben overhandigd.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft het volgende overwogen en geoordeeld.

“2. DE FEITEN

Op grond van de stukken (waaronder medisch dossier) dient, voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht, van het volgende te worden uitgegaan.

Klaagster is de dochter van wijlen mw. H. (hierna: patiënte), geboren in 1927 en overleden in 2019.

Patiënte is vanaf 2009 in behandeling geweest in het P. in verband met een vulvacarcinoom.

Beklaagde is sinds 1 februari 2019 werkzaam als voorzitter van de Raad van Bestuur van het P..

Op 28 maart 2019 heeft klaagster een brief aan beklagde verzonden ter bewaring van de rechten van patiënte. Zij dient met de brief een aanklacht in. In de brief wordt mede verzocht om een gesprek met beklagde. Op 10 april 2019 is door beklagde een reactie verzonden. De brief is besproken in de Raad van Bestuur en beklagde geeft in haar brief aan dat, gelet op het doorlopen traject, de Raad van Bestuur geen aanleiding ziet om opnieuw in gesprek te gaan. Beklaagde wijst op de door haar voorganger gemaakte afspraak om het dossier te laten behandelen door Q..

Op 15 augustus 2019 is door klaagster een brief verzonden naar beklagde en de heer R. (voorzitter van het bestuur van de Medische Staf) waarin klaagster onder meer een aantal vragen stelt.

Bij e-mailbericht van 16 augustus 2019 heeft de heer S., tevens lid van de Raad van Bestuur, verklaard dat hij voor beantwoording van de brief zou zorgdragen.

3. HET STANDPUNT VAN KLAAGSTER EN DE KLACHT

Klaagster verwijt beklagde -zakelijk weergegeven- dat:

1. zij niet open en transparant is geweest, zich niet toetsbaar heeft willen opstellen;
2. zij niet wil luisteren en niet toegankelijk is voor een gesprek;
3. zij het belang van patiënt niet voorop heeft gesteld en geen belang hecht aan kwaliteit en veiligheid voor wat betreft patiëntenzorg;
4. zij een onderzoek naar dwaling en misleiding door Q. heeft geweigerd.

4. HET STANDPUNT VAN BEKLAAGDE

Beklaagde voert -zakelijk weergegeven- aan dat zij sinds 1 februari 2019 werkzaam is als voorzitter van de Raad van Bestuur, waarbij zij geen patiëntenzorg verleent en evenmin betrokken is geweest in het verleden bij de zorg aan patiënten. Beklaagde is middels de brief van 28 maart 2009 bekend geworden met patiënte en heeft op hoofdlijnen informatie ontvangen van de ziekenhuisjurist. Vervolgens heeft zij op 10 april 2019 geantwoord op de brief van klaagster van 28 maart 2019. Beklaagde zag geen aanleiding om met klaagster in gesprek te gaan nu dat gesprek reeds eerder had plaatsgevonden met haar voorganger. Nadien was de afspraak dat de discussie tussen klaagster en Q. verder gevoerd zou worden. Bij brief van 16 augustus 2019 heeft de heer S., lid van de Raad van Bestuur, verdere beantwoording van de brief van klaagster op zich genomen.

De tuchtklacht ziet op de tweede tuchtnorm en daarbij is klaagster niet-ontvankelijk nu er geen sprake is van handelen dat zijn weerslag heeft op de individuele gezondheidszorg. Bovendien heeft beklagde niet gehandeld op het deskundigheids-gebied dat bij haar BIG-registratie behoort. Er is geen sprake van handelen of nalaten in strijd met wat een behoorlijk beroepsbeoefenaar betaamt. Bij de discretionaire bevoegdheid van een bestuurder behoort ook de keuze om een ander lid van de Raad van Bestuur de communicatie met klaagster voort te zetten. Beklaagde heeft klaagster, na een P.-publieksacademie, uitgebreid te woord gestaan. Van een weigering tot gesprek is derhalve geen sprake geweest.

5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

Met betrekking tot de ontvankelijkheid

5.1

Wat beklaagde als BIG-geregistreerde arts door klaagster wordt verweten is geen handelen dat wordt bestreken door de eerste tuchtnorm (art. 47 lid 1, aanhef en onder a, Wet BIG) die kort gezegd betrekking heeft op de relatie tussen een zorgverlener en een patiënt. Volgens de tweede tuchtnorm (art. 47 lid 1, aanhef en onder b, Wet BIG) is de arts onderworpen aan tuchtrechtspraak ter zake van enig ander dan onder a bedoeld handelen of nalaten in strijd met hetgeen een behoorlijk beroepsbeoefenaar betaamt. Op het door klaagster gestelde handelen of nalaten van beklaagde is deze tweede tuchtnorm van toepassing, om de volgende redenen. Op grond van de Wet kwaliteit, klachten en geschillen in de zorg dient de zorgaanbieder een regeling te treffen voor een effectieve en laagdrempelige opvang en afhandeling van klachten. Beklaagde is als voorzitter van de Raad van Bestuur uiteindelijk degene die hiervoor verantwoordelijk is te houden. Deze verantwoordelijkheid betreft een aspect van de zorg die voldoende weerslag heeft op de individuele gezondheidszorg, nu het kort gezegd gaat om klachtenafhandeling; bij klachtenafhandeling begeeft een bestuurder zich mogelijk op het terrein van de deskundigheid behorende bij zijn inschrijving als arts in het BIG-register (zie de uitspraak ECLI:NL:TGZCTG:2015:121). Klaagster is daarom ontvankelijk in haar klacht.

5.2

Het college ziet aanleiding de klachtonderdelen gezamenlijk te bespreken. Beklaagde is sinds februari 2019 voorzitter van de Raad van Bestuur en heeft bij brief van 28 maart 2019 kennisgenomen van de klachten van klaagster. Op dat moment was al een vaststellingsovereenkomst gesloten door patiënte met Q. en afgesproken was dat alle contacten via Q. zouden verlopen. De vraagstelling in de brief van klaagster was ook vooral gericht op Q.. Om die reden kan beklaagde dan ook niet worden tegengeworpen dat zij klaagster heeft laten weten dat zij zich kon wenden tot Q.. Toen klaagster in juli 2019 zich wederom richtte tot beklaagde is, na overleg met de Raad van Bestuur, besloten dat een ander lid van de Raad van Bestuur klaagster zou antwoorden. Dat beklaagde dat niet zelf heeft gedaan is niet verwijtbaar. Integendeel. De beantwoording van de brief was bij het andere lid van de Raad van Bestuur in betere handen gelet op diens deskundigheid. Daarmee werd overigens door beklaagde juist gehandeld met het oog op beantwoording van de vragen die klaagster had. Klaagster en beklaagde hebben elkaar daarnaast kennelijk ook gesproken op de avond van de publieksacademie. Dat beklaagde geen belang hecht aan de kwaliteit en zorg aan patiënte is door klaagster niet onderbouwd, en het college niet gebleken. Zij heeft zich toetsbaar opgesteld in de onderhavige tuchtprocedure gelet op het verweerschrift. Gelet op het voorgaande zijn de klachtonderdelen kennelijk ongegrond.”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Het Centraal Tuchtcollege gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de feiten weergegeven in overweging 2. “De feiten” van de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege. Deze weergave is in beroep niet of in elk geval onvoldoende, bestreden.

4. Beoordeling van het beroep

Omvang van de zaak in beroep

4.1 Klaagster is het niet eens met de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege. Zij is van mening dat het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle de zaak niet had mogen behandelen omdat één van de andere zeven aangeklaagde artsen tevens lid-beroepsgenoot is bij dat college. Klaagster verzoekt het Centraal Tuchtcollege om de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege te vernietigen en om de zaak terug te verwijzen naar een aangrenzend Regionaal Tuchtcollege.

4.2 De klinisch geriater en internist heeft in beroep gemotiveerd verweer gevoerd. Primair verzoekt zij het Centraal Tuchtcollege om klaagster niet-ontvankelijk te verklaren in haar beroep, en subsidiair verzoekt zij het beroep van klaagster te verwerpen en de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege te bevestigen.

Ontvankelijkheid

4.3 De klinisch geriater en internist heeft betoogd dat klaagster niet-ontvankelijk is in het beroep, omdat klaagster in het beroepschrift de gronden van het beroep niet heeft onderbouwd. Naar het oordeel van het Centraal Tuchtcollege heeft klaagster met het beroepschrift voldoende duidelijk gemaakt dat en waarom zij het niet eens is met de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege. Klaagster is ontvankelijk in het beroep.

4.4 Een klager kan in beroep alleen die klachten ter beoordeling aan het Centraal Tuchtcollege voorleggen die in eerste aanleg aan het Regionaal Tuchtcollege ter beoordeling zijn voorgelegd en dan alleen voor zover hij in die klachten door het Regionaal Tuchtcollege niet-ontvankelijk is verklaard of zijn klachten zijn afgewezen. Nieuwe klachten vallen buiten het bereik van het beroep. Klaagster heeft in de procedure bij het Regionaal Tuchtcollege niet geklaagd over de ervaring en deskundigheid van de klinisch geriater en internist. Voor zover klaagster hierover ter zitting in beroep nieuwe klachten uit, is klaagster daarin niet-ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

4.5 Klaagster vindt dat het Regionaal Tuchtcollege in Zwolle op grond van artikel 3 lid 5 van het Tuchtrechtbesluit de behandeling van deze zaak had moeten overdragen aan een aangrenzend bevoegd college. Zij voert hiertoe het volgende aan.

De beklagde gynaecoloog in de zaak C2020.209 is lid-beroepsgenoot in dat college en heeft als arts-bestuurder rechtstreeks leidinggegeven aan de klinisch geriater en internist. Klaagster is van mening dat met het behandelen van de klacht door het Regionaal Tuchtcollege in Zwolle geen sprake is geweest van transparantie en zuiverheid in de behandeling van haar klacht. Het Centraal Tuchtcollege volgt klaagster hierin niet en legt hieronder uit hoe deze beslissing tot stand is gekomen.

4.6 De tekst van artikel 3 lid van het Tuchtrechtbesluit Wet BIG zoals deze gold tot 1 april 2022 luidt als volgt:

“Indien een klaagschrift is ingediend bij een regionaal tuchtcollege ter zake van enig in artikel 47, eerste lid, van de wet bedoeld handelen of nalaten van een lid-beroepsgenoot of plaatsvervangend lid-beroepsgenoot van dat tuchtcollege, verwijst de voorzitter van het college de zaak naar een aangrenzend regionaal tuchtcollege. De zaak wordt alsdan behandeld door het tuchtcollege waarnaar is verwezen.”

Bovengenoemd artikel ziet enkel op de persoon tegen wie een tuchtklacht is ingediend en tevens lid-beroepsgenoot of plaatsvervangend lid-beroepsgenoot van dat college is. Het artikel is niet van toepassing op collega's of op andersoortige samenwerkingsverbanden met de aangeklaagde persoon. Gelet hierop is het Centraal Tuchtcollege van oordeel dat het Regionaal Tuchtcollege in Zwolle de klacht tegen de klinisch geriater en internist kon behandelen, en dat geen overige feiten of omstandigheden zijn gebleken waardoor het Regionaal Tuchtcollege in Zwolle de zaak had moeten verwijzen naar een aangrenzend college.

4.7 Voor zover klaagster betoogt dat het Regionaal Tuchtcollege in Zwolle niet over de juiste deskundigheid beschikte om de zaak zorgvuldig te behandelen, heeft klaagster dit niet onderbouwd en is het Centraal Tuchtcollege ook niet gebleken. Voor het overige heeft klaagster geen beroepsgronden tegen de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege naar voren gebracht.

4.8 De gemachtigde van de klinisch geriater en internist heeft ter zitting het Centraal

Tuchtcollege verzocht om ambtshalve een uitspraak te doen over de vraag of het handelen wel op grond van de tweede tuchtnorm tuchtrechtelijk kan worden getoetst. Gelet op het bovenstaande en het daaruit voortvloeiende gebrek aan belang aan de zijde van de klinisch geriater en internist, komt het Centraal Tuchtcollege niet toe aan beantwoording van deze vraag.

4.9 De conclusie van al het voorgaande is dat het beroep van klagster zal worden verworpen en de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege in stand blijft.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

verklaart klagster niet-ontvankelijk in het beroep, voor zover daarbij nieuwe klachten naar voren zijn gebracht;

verwerpt het beroep voor het overige.

Deze beslissing is gegeven door: S.M. Evers, voorzitter; A.R.O. Mooy en H.M. Wattendorff,

leden-juristen en A.B. Donkers-van Rossum en F.W. Jansen, leden-beroepsgenoten en E. van der Linde, secretaris. Uitgesproken ter openbare zitting van 14 december 2022.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.